

Regelomsætningen, kan Udvalget ikke skjønne rettere, end at det økonomiske Samkvem mellem Danmark og de andre nordiske Riger, i højeste Maal ønskeliggjør den anførte Foranstaltnings Gjennemførelse, der i Følge sin Bestaaenhed vil danne det naturlige Supplement til den alt bestaaende Møntenhed mellem de tre nordiske Riger.

Udvalget maa endvidere erklære sig ganske enig i den Betragtning, hvorfra de nordiske Regjeringer ved det foreliggende Lovforslags Udarbejdelse og Forelæggelse til usfordret Vedtagelse ere gaaede ud, at Overensstemmelsen mellem Regellovgivningerne saavidt muligt bør være fuldstændig. Enhver Uoverensstemmelse vil nemlig kunne fremkalde Usikkerhed, navnlig som Følge af, at det vil kunne stille sig tvivlsomt, hvilket Lands Lov der i hvert enkelt Tilfælde bliver at anvende; og en saadan Usikkerhed vil atter virke som en Hindring for Regelomsætningens lette, hurtige og sikre Gang. Denne Hindring bør derfor saavidt muligt ryddes af Veien.

Naar Spørgsmaalet dernæst bliver om, hvorvidt det foreliggende Lovforslag gjennemfører Overensstemmelsen imellem de nordiske Landes Regelret, maa mærkes, at det ikke medtager Reglerne om Regelprocessen. Forbigaaelsen deraf, der er en nødvendig Følge af Procesreglernes Forskjellighed i de tre Riger, som ogsaa har fremkaldt en afvigende Affattelse af § 80 i henholdsvis den dansk-norske og den svenske Lert, jfr. Bilag II. Sp. XV—XVI, og 55—56, er imidlertid uden Betænkelighed; thi fra den regelmæssige Regelomsætnings Synspunkt falder Vægten hovedsagelig paa Reglerne vedrørende den materielle Regelret. I Henseende til dem medfører Forslaget fuld Overensstemmelse, saa langt som dets Bestemmelser strække sig, en Overensstemmelse, der i Forholdet mellem Danmark og Norge endog er garanteret ved Lovforslagets fælles Lert; men Spørgsmaalet bliver saa videre, om Forslagets Bestemmelser naae tilstrækkelig langt, og dette Spørgsmaal maa ligeledes i det Væsentlige bevares bekræftende, da Forslaget kun overlader de enkelte Landes Lovgivninger at træffe

1) Bestemmelser om Børlers Mortifikation. I Følge Forslagets § 73 kunne Børlers mortificeres overensstemmende med de om Mortifikation ellers givne Regler. Denne Bestemmelse frembyder saa meget mindre Betænkelighed, som vi hidtil ikke have haft særlige Regler om Mortifikation af Børlers, der tværtimod er stet i Overensstemmelse med de almindelige Mortifikationsregler; men den anførte Forkrift vil dog formentlig ikke være til Ginder for eventuelt at give særlige Mortifikationsregler i Henseende til Børlers, jfr. den svenske Lert: på saatt derom særskilt stadgas.

2) Bestemmelser om Regelprotesten.

Forslaget indeholder vel nogle Regler derom i 13de Kapitel og forudsætter udtrykkelig kun i § 81, at det enkelte Lands Lovgivning kan træffe

Bestemmelse om, hvem der skal være bemyndiget til at iværksætte Protesten; men stiltiende maa det desuden have overladt den at træffe alle de Bestemmelser, som ikke findes optagne i Forslaget, men dog ikke kunne undværes, saasom om, hvem der er bemyndiget til at rekvirere Udskrifter af Regelprotesten, hvorom der derfor vil kunne gives forskjellige Regler i de forskjellige Lande. Af Hensyn til den regelretlige Betydning, der isølge Forslagets §§ 25, 26 og 30 tilkommer Protestens Ihændehavelse, uden at selve Børlen have tilstede, vilde Udvalget have anset det for usikkert, hvis Forslaget ogsaa havde optaget en overensstemmende Regel om Protestudskrifters Erhvervelse, og det har ikke i Motivernes Bemærkninger til Kommissionsforslagets § 81, jfr. Bilag I. Motiverne Side 88—89, kunnet finde nogen fyldestgørende Grund til Undladelsen deraf.

Naar Udvalget dog har ment at kunne affe fra Savnet af den heromhandlede Regel i selve Regelloven, er dette begrundet i, at det mener at kunne gaa ud fra den Forudsætning, at hvert enkelt Land i sin egen Interesse vil træffe saadanne Foranstaltninger angaaende Protestudskrifters Tilvebringelse, som ere egnede til at afværge Misbrug, og de andre Lande kunne da ikke have Krav paa større Betyggelse end den, hvormed Landet selv tager til Takke. Denne Grundsaetning har Forslagets § 86 i Almindelighed vedkjæret sig; den vil derfor under alle Omstændigheder finde Anvendelse med Hensyn til Protestudskrifter, erhvervede udenfor de nordiske Riger, og der vil da formentlig ikke kunne være nogensomhelst Betænkelighed ved ogsaa at give den Anvendelse paa dette Punkt i Forholdet mellem de nordiske Riger indbyrdes. Her til kommer endelig endnu den Kjendsgjerning, at hverken den tydske eller den svenske Lov indeholder særlige Regler om Protestudskrifters Erhvervelse, hvorfor Erfaringen afgjort synes at tale for, at man kan hjælpe sig uden dem.

Lovrigt skal Udvalget endnu blot paa dette Sted gjøre den Bemærkning, at det anser de heromhandlede Regler angaaende Regelprotesten som de eneste den materielle Regelret vedrørende, der stiltiende ere overlade til fastsættelse ved hvert enkelt Lands Lovgivning, saaledes at Regellovens Givelse ikke berøres deraf. Ellers vil formentlig Regelloven kun kunne suppleres ved Bestemmelser særlig angaaende Regler paa de foromtalte Punkter, hvor Loven udtrykkelig hjemler Saadant, medens andre Tilfælsbestemmelser, hvad enten de maatte spæes til selve Loven eller optages i andre Love paa samme Maade som Forandringen i Lovudkastets Regler, ville være til Ginder for dets Straftræden som Lov.

Besvarelsen af det tredje Spørgsmaal har endelig ført Udvalget ind paa en Overveelse af det forelagte Lovforslag i det Hele og i alle dets Enkeltheder, som har ført til det Resultat, at